

GEORGICON IV

immemor heu! uictusque animi respexit. ibi omnis
 effusus labor atque immitis rupta tyranni
 foedera, terque fragor stagnis auditus Auernis.
 illa 'quis et me' inquit 'miseram et te perdidit, Orpheu,
 quis tantus furor? en iterum crudelia retro 495
 fata uocant, conditque natantia lumina somnus.
 iamque uale: feror ingenti circumdata nocte
 inualidasque tibi tendens, heu non tua, palmas.'
 dixit et ex oculis subito, ceu fumus in auras
 commixtus tenuis, fugit diuersa, neque illum 500
 prensantem nequiquam umbras et multa uolentem
 dicere praeterea uidit; nec portitor Orci
 amplius obiectam passus transire paludem.
 quid faceret? quo se rapta bis coniuge ferret?
 quo fletu Manis, quae numina uoce moueret? 505
 illa quidem Stygia nabat iam frigida cumba.
 septem illum totos perhibent ex ordine mensis
 rupe sub aëria deserti ad Strymonis undam
 fesse sibi, et gelidis haec euoluisse sub antris
 mulcentem tigris et agentem carmine quercus: 510
 qualis populea maerens philomela sub umbra
 amissos queritur fetus, quos durus arator
 obseruans nido implumis detraxit; at illa
 flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
 integrat, et maestis late loca questibus implet. 515
 nulla Venus, non ulli animum flexere hymenaei:
 solus Hyperboreas glacies Tanaimque niualem
 aruaque Riphaeis numquam uiduata pruinis
 lustrabat, raptam Eurydicen atque inrita Ditis
 dona querens. spretae Ciconum quo munere matres 520
 inter sacra deum nocturnique orgia Bacchi
 discerptum latos iuuenem sparsere per agros.